

בעוהש"ת

קונטרס

נואם איז גייעם !?

נואם דאס איז א וואונדערליכע שיעור אריינצוברענגען
אין אונז די ריינע און קלארע אמונה אין באשעפער,
ווי אויף עצות און התחזקות וויאזוי אדורך צו גיין דעם
לעבן בשלום.

פארגעלערנט דורך

פּבּוּד קדוּשֶׁת הַרֵב הַצַּדִּיק מוֹהֲרָא שׁוּ״ע

פּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית תּשׁע״ג

געבויעט אויף די ווערשער פון הייליגן רבי'ן, אדונינו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערשער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמענעפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים
פון אנדערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דורך חסיד'י ברסלב - נוא יארק יצ"ו



היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

וואס איז נייעס ? !

.א

ברוך השם מיר שטייען יעצט אין א אויסנאם דערהויבענע נאכט, די ערשטע ליל ששי פון דעם יאר, און אז מיר וועלן האבן די זכיה, וועלן מיר זוכה זיין נאך דאס יאר תשע"ג, צו די גאולה שלימה וואס מיר ווארטן שוין אזוי לאנג. אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין זוהר הקדוש (פרשת ויבא דף קי"ט ע"א), אויף דעם יאר.

דער הייליגער בעל התניא זי"ע פלעגט נאכזאגן פון זיין גרויסן רבי'ן, דער גרויסער מגיד פון

מַעֲזִיטֵשׁ זי"ע: 'מַעַן דאַרף לַעֲבֹן מִיט די צייט'. שפּעטער האט דאס דער הייליגער בעל התנאים זי"ע מסביר געווען, אז דאס מיינט: מַעַן דאַרף לַעֲבֹן מִיט די וואכעדיגע סדרה. רַבִּי נִתָּן זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה זָאגט (לקוטי הלכות, קריאת התורה, הלכה ו'): יַעֲדֵן טָאג נְעֻמַּת חֵיוֹת פּוֹן אַ חֵלֶק פּוֹן די פֶּרֶשָׁה, דַּעֲרַפָּאָר אִיז די פֶּרֶשָׁה אִינגעטיילט אין זיבן חלקים, ווייל יַעֲדֵן טָאג צִיעֵט חֵיוֹת פּוֹן זיין חֵלֶק.

חז"ל זאגן (ברכות ח ע"ב): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פֶּרְשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר וְכוּ', א מַעֲנִטֵשׁ זָאל יַעֲדֵעַ וּוּאָף מַעֲבִיר סְדֵרָה זיין די פֶּרֶשָׁה פּוֹן די וּוּאָף. ווערט גע'פּס'ק'נט אויף דעם (שולחן ערוך ארח חיים, רפ"ה, סימן ג): 'מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף חָשׁוּב עִם הַצְּבוּר', פּוֹן זונטאג קען מַעַן שׁוֹיִן מַעֲבִיר סְדֵרָה זיין די גייע סדרה. ווייל יַעֲדֵעַר וּוּאָף צִיעֵט זיין חֵיוֹת פּוֹן די סְדֵרָה פּוֹן די וּוּאָף, און יַעֲדֵן טָאג עֶקְסֵטֵער צִיעֵט זיין חֵיוֹת פּוֹן זיין חֵלֶק פּוֹן די פֶּרֶשָׁה, וועגן דעם קען מַעַן טרעפן אין די פֶּרֶשָׁה פּוֹן יַעֲנַעם טָאג, אַלֶּע גייעס וואס עס קומט פֶּאָר, און דאס איז די אידישע גייעס. און

דאס איז יעדעס יאר גיי כאטשיג מיר האבן שוין זוכה געווען צו מסיים זיין גאנץ חמשה חומשי תורה, פון בראשית ביז לעיני כל ישראל, פון דעסטוועגן איז דאס יעדעס יאר פריש און גיי.

און אז דער אייבערשטער העלפט אז מען לערנט יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום 'שנים מקרא ואחד תרגום', איז דאס א סגולה אויף אריכות ימים ושנים (ברכות שם), און נאכדערצו אז מען לערנט רש"י, איז דאס א סגולה אויף יראת שמים, אזוי ווי צדיקים האבן געזאגט: דער רמ"א זאגט (שולחן ערוך ארח חיים סימן רפ"ה סימן ב): 'וירא שמים יוצא ידי שניהם', קומט אויס אז אויב מען לערנט רש"י איז עס א סגולה אויף יראת שמים. אויף פון הייליגן בעלזער רב רבי ישכר דוב זי"ע, זאגט מען נאך, אז ער האט געזאגט: 'אין דעם טאג וואס מען לערנט חומש רש"י, וועט מען נישט זינדיגן'.

ב.

דער ענגן פון זיך באגייען שטענדיג האבן מיר מקבל געווען פון הייליגן רבי'ן. דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (חיי מוהר"ן סימן רמז): 'חידוש כמוני לא היה בעולם', אזא חידוש ווי איך בין איז נאך קיינמאל נישט געווען אויף דער וועלט. און איינע פון די פשטים אויף דעם איז, אז דאס גייט ארויף אויף דער זאך פון 'התחדשות', שטענדיג זיך אויפצופרישן און באגייען. דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שפד): 'נישט נאר א תורה איז ביי מיר גייעס, נאר אפילו א ווארט ביי מיר איז גייעס, און נישט נאר א ווארט נאר אפילו א אטעם איז ביי מיר גייעס. און ווען א מענטש זאל שפירן אזא חיות, אז א יעדע רגע באגייט ער זיך, וואלט ער קיינמאל נישט אראפגעפאלן.

דער הייליגער רבי נתן (לקוטי הלכות, בשר וחלב, הלכה ד'): 'רעדט ארום ווי ווייט א מענטש דארף זיך שטענדיג מחדש זיין, און נישט קוקן אויף וואס עס איז געווען און אויף וואס עס גייט זיין, ווייל יעדע

מינוט און יעדע רגע איז אלעס אינגאנצן גיי, פֿרענגט ער פונעם אר"י הקדוש (עץ חיים, היכל אדם קדמון, שער א, ענף ה, דף טו): די וואונדער פון דעם בורא פל עולמים, אז יעדע סעקונדע טוישן זיך אלע וועלטן! [אין א טאג איז דא פיר און צוואנציג שעה, אין יעדע שעה איז דא זעכציג מינוט, קומט דאס אויס טויזענט פיר הונדערט פערציג מינוט, אין יעדע מינוט איז דא זעכציג סקונדעס, קומט אויס אז אין איין טאג איז דא זעקס און אכציג טויזענט און פיר הונדערט (86,400) סקונדעס! וואס אין יעדע סעקונדע ווערט די גאנצע בריאה געטוישט.] און דאס איז וואס עס שטייט אין תיקוני זהר (תיקון כב, דף סה ע"א): 'לבושא דלביש בצפרא, לא לביש ברמשא', פכיוול די לבושים וואס דער אייבערשטער טוט אן אינדערפרי, טוט ער נישט אן ביינאכט. [כאטשיג עס איז נישט שייך צו זאגן א לבוש ביים אייבערשטן, ווייל דער אייבערשטער איז דאך נישט קיין גוף, און האט נישט קיין שום דמות, און מיר האבן נישט קיין שום השגה וואס דער אייבערשטער איז, ווייל מיר זענען גשמי, און ווי

קענען מיר פארשטיין רוחניות? ! נאר כּדי מיר זאלן
קענען האבן עפעס א ידיעה אין אלקות, באנוצן מיר
זיך מיט אַזעלעכע לשונות,

קומט אויס אז די גאַנצע בריאה וואס מיר זעהן,
וואס דאס הייסט 'עולם העשייה', די גאַנצע גלאוב
וואס באשטייט פון זיבן ביליאן מענטשן, מיט
לענדער און א שיעור, מיט אלע סארטן חיות, און
בילי ביליאָרדן ביימער מיט בלעטער, וואס קיין איין
בלעטל זעהט נישט אויס ווי דער צווייטער, מען קען
זיך נישט פארשטעלן די גרויסקייט פונעם
אייבערשטן, נאכדעם די גראזעלעך, פון די גאַנצע
פּדור העולם, וואס קיין איינס זעהט נישט אויס ווי די
אַנדערע, וואס דאס איז מורא דיגע 'נפלאות הבורא',
און ווייטער וואס מיר זעהן, די זון מיט די לבנה, מיט
בילי ביליאָנען שטערן, וואס דער אייבערשטער
פּבּיכול האלט חשבון, און געט א נאמען פאר יעדן
איינציגן שטערן, אזוי ווי דער פּסוק זאגט (תהלים קמז,
ד): 'מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא', און
דאס איז נאר וויפיל דער מענטש קען זעהן, און

וואס איז נייעס ? !

ט

אַפילו אין דעם האבן מיר נישט קיין השגה, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן רכה): אז אלעס וואס די פארשערס זענען פארנומען צו פארשן איז נאך קוים די אַנפאנג פון די וועלטן, און אפילו ביי דעם זענען זיי גוט צומישט, און אין קבלה ווערט דאס אלעס אַנגערופן אין איין ווארט: 'עולם העשיה'. יעצט שטעלט זיך פאר וואס עס איז דא אין 'עולם היצירה', די אלע מלאכים וואס איז נאר דא, וואס מען קען אפילו נישט רעדן פון דעם, נאכדעם די העכערע עולמות 'עולם הבריאה' און 'עולם האצילות', וואס דאס אלעס איז נאר א לבוש פביכול פארן אין סוף. [מיר זענען קליינע מענטשעלעך, און מען איז נאר מקנא א צווייטן, און מען קריגט זיך ארום, און ווען מען זעהט אויף דער ערד א מורי שקע, טראכט מען: ער איז נעבעך א רחמנות, אזוי קליינטשיג, זאגט שלמה המלך (משלי ו, ו): לך אל נמלה עצל, גיי צו די מורי שקע, און לערן זיך פון איר. ווייל א מורי שקע וועט קיינמאל נישט טשעפענען יענעם א זאך (דברים רפה ה, ב).

ווען איך בין געווען א אינגל האב איך דאס געוואלט באטראכטן, האב איך געזעהן ווי מען גיסט אויס ווייץ, און א מורישקע קומט און כאפט א ווייץל, און זי טראגט דאס, אינמיטן רוהט זי זיך אלץ אפ, און זי לייגט אראפ די ווייץ, האט געקענט דורעכגיין אפילו הונדערט מורישקעס, און ווי נאר זיי האבן עס געגעבן א שמעק און געשפירט אז דאס ווייץל איז שוין איינעמס, האבן זיי דאס אפגעלאזט. און אונז די גרויסע בעלי שכל, און גרויסע עובדים, וכו', ווען עס קומט יענעם אפצוטוען, פֿרעגט מען נישט קיין שאלות, און שוין אפגערעדט פון נעמען יענעמס געלט, רחמנא לצלן.]

פירט דארט דער הייליגער רבי נתן אויס, אז פון דעם קען מען זיך ארויס לערנען דאס ענין פון התחדשות, ווי ווייט א מענטש דארף זיך מחדש זיין, כאטשיג א מינוט פריער האט ער געטוען וואס ער האט געטוען, איז אבער די יעצטיגע מינוט און סקונדע שוין אינגאנצן גיי, און איך בין שוין נישט דער זעלבער מענטש, אבער דאס צו באווייזן איז

זייער שווער, אזוי ווי מען זעהט אז יעדער גייט ארום צובראכן און צושאסן, און עס גייט אזויפיל איבער, וואס דאס אלעס נעמט זיך ווייל ער שפירט זיך שוין אלט אין זיין מצב.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן נ"א): אלט טאר מען נישט זיין, נישט קיין אלטער חסיד, נישט קיין אלטער צדיק, נישט קיין אלטער בעל עבירה, עס איז נישטא אזא זאך אלט; נאר שטענדיג גיי און פריש. און דאס איז דער וועג וואס דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט.

דער הייליגער מלבי"ם זי"ע איז קודם געווען רב אין שטאט בוקארעסט, און דארטן האבן דעמאלטס געוואוינט די גרעסטע ליצים און אפיקורסים, אין עס פלעגט דעמאלטס ארויסקומען דארט צוויי צייטונגען, 'הבוקר' און 'השחר', וואס האבן געהעצט און ליצנות געמאכט פון אידישקייט, און פון די אמונה רחמנא לצלן, אבער דער הייליגער מלבי"ם איז געווען א שטארקע קעמפער קעגן די אלע זאכן, און האט נישט נאכגעלאזט בשום אופן, פארשטייט

זיך אז מען האט אים גערודפ'ט, ווייל אז איינער
ווייל זיך נישט בייגן, האט מען אים פיינט, און מען
רודפ'ט אים,

[אבער דער דרך האבן מיר מקבל געווען פון די
צדיקים: ביי אידישקייט איז נישטא אזא זאך, ווי זיך
בייגן! דער הייליגער חתם סופר זי"ע האט אונז
געלערנט (שאלות ותשובות חתם סופר בפמה מקומות: ארח חיים
סימן כ"ח; שם סימן ק"ל; שם סימן קמ"ח; אבן העזר חלק ב סימן
כ"ט; ועוד): 'חדש אסור מן התורה', מיר האבן א
אויסגעטראטענעם וועג פון אונזערע טאטעס און
זיידעס, און עלטער זיידעס, און אויף דעם וועג דארף
מען זיך פירן, און נישט גיין אויף נייע וועגן רחמנא
לצלן, און דאס איז געזאגט געווארן אויף יעדן פרט,
סיי אין לבוש, סיי אין אויפירונג, און סיי ביים זינגען,
און זיך נישט איינרעדן אז דורעך דעם וועט מען
מקרב זיין מענטשן צום אייבערשטן, פארקערט, מען
דארף זיין שטאלץ מיט די צוויי פיאות, און די בארד,
וכו'.

דער גרויסער גאון רבי מאיר שפירא זצ"ל, האט אמאל געזאגט פאר זיינע תלמידים: מען זעהט אז אין אונגארן איז געבליבן די אידישקייט, ווייל אין פּרעשבורג איז געווען דער הייליגער חתם סופר זי"ע, און ער האט געמאכט א שניט, אז מיט געמיינע מענטשן און אפיקורסים האט מען נישט צו טוען, און נישט אויפקומען מיט גייע וועגן; נישט ווייט פון 'פּרעשבורג' איז דער שטאט 'פראג', וואס דארט האט מען יא אנגעהויבן מיט פשרות, אידן וועל נאכגעבן אביסל און דו וועסט נאכגעבן אביסל, - האט ער אויסגעפירט - אז מען זעהט אז אין פראג איז נישט געבליבן די המשה פון אידישקייט, נאר אלטע מציבות פון הונדערטער יארן צוריק פון גדולי ישראל וואס האבן דארטן געוואוינט, אבער אין פּרעשבורג האט זיך יא געצויגן דער המשה פון אידישקייט, דורעכן הייליגן חתם סופר זי"ע און זיינע תלמידים, און עד היום ווער וויסט נישט פונעם הייליגן חתם סופר, ווייל אז מען גייט מיט תמימות, איז מען מצליח, אזוי ווי דער טבע פון א

אונגארנישער איד איז, אז ער גייט גראד, און דארט האט מען מצליח געווען צו מאכן דער טיילוונג, אז אויב איז מען א נעעלאג, האט מען מער גארנישט צוטוען מיט אים.]

אמאל האט א איד געטראפן דעם הייליגן מלבי"ם דער דעמאלטסדיגער רב פון שטאט בוקארעסט, ווי ער קומט אראפ פארטאגס פון א הויכן געביידע, בשעת זיין פנים איז אינגאנצן רויט און פארפלאמט, פֿרעגט אים דער איד: וואס איז געשען? ענטפערט ער אים: קום מאַרְגֶן מיט א האלבע שעה פֿריער, וועסט ארויף קומען מיט מיר אויבן אויף די געביידע, וועל איך דיר זאגן. דער איד ווארט אויס אויף מאַרְגֶן, און פֿארטאגס גייט ער ארויף אויבן צוזאמען מיטן רב, און ער זעהט ווי דער רב שטייט פֿארגאפט און קוקט ווי אזוי די זון קומט ארויס און שיינט צוביסלעך אויף, און ער הייבט אן צו טאנצן און צו שפּרינגען און ער ווערט פֿארפלאמט, פֿרעגט אים דער איד: רבי, וואס איז געשען?? זאגט ער אים: זעהסט נישט דעם חסד פון באשעפער, אז די זון

שיינט אויף צוביסלעך? ! ווייל אז די זון זאל אויפשיינען אויף איינמאל, וואלטן מיר אלע בלינד געווארן חס ושלום, און די זעלבע זאך ביינאכט, ווען עס ווערט ווען אין איין מינוט פינסטער, וואלטן מיר אלע בלינד געווארן. און ווידער קוק איך אויף דעם חסד ווי אזוי דער אייבערשטער באנייט יעדן טאג די גאנצע בריאה פון דאסניי, אזויווי מיר זאגן ביים דאווענען: 'ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית'. זאל איך נישט טאנצן און שפרינגען פארן אייבערשטן ? !

זעהט מען פון דעם ווי אזוי א הייליגער מענטש האט זיך יעדן טאג מורא'דיג אויפגעפרישט און באנייט, פון דעסטוועגן האט מען אים זייער גערודפ'ט, און מען האט אים גע'מסר'ט, אויף אזוי ווייט אז די רעגירונג האט אים געוואלט רחמנא לצלן אומברענגען, נאר דער שר רבי משה מאנטיפיורי ז"ל האט גע'פועל'ט מיט געלט ביי די רעגירונג, אז מען זאל אים נישט הרגענען נאר מען זאל אים ארויסווארפן פון שטאט, און ער האט זיי מסביר

געווען אז ארויסווארפן איז ערגער ווי הרגענען,
 ווייל הרגענען האט ער נאר איינמאל צער, אבער א
 רב אז מען וועט אים ארויסווארפן מיט בזיונות, וועט
 ער שוין האבן בזיונות א גאנץ לעבן, און אזוי האט
 ער געראטעוועט זיין לעבן, און מען האט אזוי
 געטוען, מען האט אים ארויסגעווארפן פון שטאט
 נעבעך מיט ביזי בזיונות, ערב שבת נאכמיטאג, כדי
 ער זאל דארפן מחלל שבת זיין, [אזוי ווי דעם
 הייליגן בארדיטשובער רב זי"ע האט מען אויף
 ארויסגעווארפן פון פינסק ערב שבת], מען האט אים
 אריין געזעצט אין א מיסט וואגן, [אזוי ווי היינט א
 גארביד"ש טרא"ק], און אויב עס איז נישט געווען
 גענוג, איז געווען דארטן איינער פון די עשירים פון
 שטאט, מיטן נאמען 'זשאסערף', א גרויסער עזות
 פנים, קומט ער צו, מיט א חזר'ל, און רופט זיך אן:
 רבי, איר פארט דאך אנוועק יעצט פאר שבת, דא האט
 איר עפעס צו עסן אויף שבת! האט זיך דער מלבי"ם
 אנגערופן: יעצט האסטו שוין איבערגעצויגן דעם
 שטריקל! עס האט נישט גענומען לאנג און א

ווילדער חזיר איז ארויסגעקומען פון וואלד, און ער האט געבען פארצוקט פון אים צוויי קינדער, און זיי צוריסן אויף שטיקער און נישט איבערגעלאזט אפילו די ביינער.

און דאס געפונען מיר ביי אלע צדיקים, אזויווי עס ווערט געברענגט אין די בריוו (סוף ספר נועם אלימלך) וואס דער הייליגער רבי אלעזר פון ליזענסק, שרייבט וואס ער האט געהערט פון זיין טאטן, דער הייליגער רבי, רבי אלימלך זי"ע, איבער די מחלוקת אויפן הייליגן בארדיטשויבער רב זי"ע ווען ער איז נאך געווען רב אין זעלעכאו, שרייבט ער: דאס איז נישט קיין נייע זאך, אברהם אבינו האט מען שוין אויכעט גערודפ'ט, און מען האט געזאגט אויף אים ווען עס איז געווארן דער הונגער אין לאנד פנען, אז דאס אלעס קומט וועגן דעם 'מין'. שטעלט אייך פאר, אברהם אבינו וואס ער איז געווען דער 'ראש למאמינים', ער איז געווען דער וואס האט מגלה געווען דעם אייבערשטן פאר יעדן איינעם, זאגט מען נאך אויף אים, אז ער איז גאר א מין און אפיקורס ? !

בשעת זיי זענען די מינים און אפיקורסים. די זעלבע זאך נאכדעם ווען אבימלך האט זיך אנגעטשעפעט אין שרה וכו', האט ער נאך געהאט טענות צו אברהם (בראשית כ, ט-יא): וואס האסטו געטוהן, האסט געברענגט אויף מיר א גרויסע זינד! האסט מיר געזאגט 'אחותי היא', זי איז מיין שוועסטער! אין די צייט וואס ער איז דער מנוול, און אברהם אבינו האט מורא געהאט אז מען זאל אים נישט הרגענען, ווייל ער האט געזעהן אז עס נישט דא דארט קיין יראת שמים וכו', און נאכדעם וואס דער באשעפער היט איר אפ, און ער באקומט זיין עונש, שעמט ער זיך נישט צו קומען מיט טענות, און זאגן אז אברהם אבינו איז גאר שולדיג? ! נאר אזוי גייט דאס.

ביי אליהו הנביא געפונט מען אויך (מלכים א' יח, יז): אחאב דער מלך ישראל האט אים געזאגט: 'די ביזט א עכר ישראל', דאס זעלבע געפונט מען אויך אז קרח האט זיך אויפגעשטעלט קעגן זיין אייגענעם רבי'ן, ווייל ער האט דאך געלערנט תורה ביי משה רבינו, און דא זאגט ער: משה רבינו האט אליין

אויסגעטראפן די גאנצע תורה (ירושלמי סנהדרין פרק י, הלכה א), און האט טענות (במדבר טז, ג): 'ומדוע תתנשאו על קהל הוי"ה', פארוואס משה רבינו האלט זיך גרעסער פון כלל ישראל. אין דער צייט וואס דער אייבערשטער אליינס, איז מעיד אויף משה רבינו (במדבר יב, ג): 'והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה', משה רבינו איז דער גרעסטער עניו פון די גאנצע וועלט. און ער איז ביי זיך גארנישט, דערפאר זאגן חז"ל (ירושלמי סנהדרין פרק י, הלכה א; במדבר רבה יח, ד): קרח איז געווען א מין און אן אפיקורס.

און אזוי האט מען געמאכט ליצנות פון אלע צדיקים אין יעדן דור, אזוי ווי חז"ל זאגן (פדרש תנחומא תולדות, א): ביי אברהם אבינו, אז די ליצני הדור האבן געזאגט: 'מאבימלך נתעברה שרה', דאס איז נישט דיין קינד ס'איז פון אבימלך, וואס דאס איז דאך מורא'דיגע בושות אז מען זאל אזוי זאגן אויף א מענטש, ביז דער אייבערשטער האט געדארפט מאכן אז יצחק זאל אויסזעהן פונקט ווי אברהם אבינו.

אויף ביי משה רבינו שטייט (שמות רבה נב, ב): די ליצני
 הדור האבן געזאגט: בן עמרם וועט דען קענען
 אויפשטעלן דעם משפן? ! קודם האט דאך משה
 רבינו א נאמען, פארנוואס דארפסטו אים רופן ביים
 צווייטן נאמען? [אמאל האט מען גערופן דעם
 צווייטן נאמען אויפן טאטן, 'בן עמרם'] ווידער האט
 מען אים חושד געווען מיט אשת איש, אזויווי דער
 תרגום יונתן זאגט אויפן פסוק (במדבר טז, ד): 'ויפל על
 פניו', משה רבינו איז געפאלן אויף זיין פנים. פון
 גרויס בוששה. ווייל מען האט אים חושד געווען
 רחמנא לצלן באשת איש, משה רבינו וואס דער
 אייבערשטער האט אים געזאגט (דברים ה, כח): 'ואתה
 פה עמד עמדי', דו שטיי דא מיט מיר. און איז געווען
 אינגאנצן אפגעשיידט, אויף אים זאל מען אזאנס
 זאגן?! און נאכדעם ביי דוד המלך האט מען
 גאמאכט פון אים אלע מיני ליצנות. אזויווי חז"ל
 זאגן (ירושלמי מסכת שקלים, סוף פרק ב): 'אין לה דור שאין
 בו ליצנים ואין לה דור פלצני דוד', אין דעם דור פון
 דוד זענען געווען די גרעסטע ליצנים. און די זעלבע

שנאה און ליצנות קומט פאר אין יעדן דור, אויף די אמת'דיגע ערליכע אידן, נאר מיט א אנדערן שלייער. מען דארף אבער וויסן אז בזיונות און ליצנות איז א ביטערער עסק, און מען דארף זייער אכטונג געבן נישט חס ושלום צו טשעפענען אדער מאכן בזיונות פאר אן ערליכער איד.

ג.

אזויווי עס הייבט זיך יעצט אן דער נייעס יאר, און מיר שטייען פֿרשת בראשית, דארף מען זיך אויפֿרישן, און אנפֿאנגען פֿון יעצט צו לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום, אנהייבן לערנען משניות און גמרא כאטש אביסל, אבער עפעס מוז מען לערנען יעדן טאג, און עס איז נישטא קיין תירוץ: 'איך קען נישט', ווייל פונקט אזוי ווי מען עסט יעדן איינציגן טאג פֿרישטאג, מיטאג און נאכטמאל וכו', און מען לאזט זיך נישט נארן, נאר מען עסט מיט א גוטן אפעטיט, אויב אזוי פֿארנוואס זאל א מענטש נישט לערנען מיט אפעטיט, אביסעלע חומש, אביסל משניות, אביסל גמרא, וואס דאס איז

די עסן פאר זיין נשמה ! ? (עגין לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח'; שיחות הר"ן סימן כ"ג). טענה'ט אבער א מענטש: איך פארשטיי דאך נישט וואס איך לערן ! ? וועגן דעם האבן מיר א דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (שיחות הר"ן סימן ע"ו), וואס דער הייליגער רבי לערנט אונז אויס, אז א מענטש דארף נישט מער ווי זאגן די הייליגע ווערטער פון די תורה אין די רייע, און זיך נישט אפשטעלן, און ממילא וועט זיך אים צום סוף עפענען זיין קאפ, און ער וועט שוין פארשטיין (עגין שם באריכות).

ביים הייליגן רבי'ן איז דער עיקר געווען צו לערנען תורה, (שיחות הר"ן סימן יז; יח; יט; כג; כח; כט; ועוד הרבה). און אזוי הייבט דער הייליגער רבי אן די ערשטע תורה אין זיין ספר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן א): 'דורך די תורה ווערט נתקבל אלע תפלות און בקשות, ווייל די תורה איז ממשיך א חן אויפן מענטש' וכו'. און דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן יט): אפילו די מענטשן וואס זיי ליגן אין שאול תחתית, און זענען שוין איינגעוואוינט אין זייערע

עבירות רחמנא לצלן, אויב זיי וועלן זיך מאכן א קביעות יעדן טאג צו לערנען אזויפיל און אזויפיל, וועט דער כח פון די תורה זיי ארויסנעמען פון שאול תחתית.

אבער עס איז נישט גענוג נאר סתם צו לערנען די תורה הקדושה, נאר מען דארף דאס מקיים זיין אויף ! און מען דארף קוקן ביי יעדע זאך: אויב איז דאס פארבינדן מיט תורה, איז דאס קדושה. און אויב איז דאס נישט פארבינדן מיט תורה, איז דאס טומאה, און מען דארף פון דעם אנטלויפן. וועגן דעם אז מען וויל זיין א ערליכער איד, דארף מען קודם אוועקווארפן אלע גוי'אישע מנהגים, און אלעס וואס האט א שייכות מיט גוי'אישקייט.

ד.

די הייליגע תורה הייבט אן די וואך מיטן פסוק: בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ, חז"ל זאגן (סנהדרין דף צא ע"ב): 'שמים' גייט ארויף אויף רוחניות, וואס דאס איז די נשמה, און 'ארץ' גייט

ארויף אויף גשמיות וואס דאס איז דער גוף, און דער זעלבער באשעפער האט באשאפן ביידע, סיי די גוף און סיי די נשמה. די נשמה איז א חלק פון באשעפער, וואס יעדער איד האט אין זיך, נאר פארנוואס שפירט ער דאס נישט? ווייל די גוף פארדעקט די נשמה, בפרט אז א מענטש האט געזינדיגט מיט חטאות געוורים, און מיט אלע שמוץ רחמנא לצלן, ווערט זיין נשמה מער פארדעקט. אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (פקודי דף רל"ג ע"ב; פנחס דף רכ"ז ע"א): אז דער מח פון א מענטש וואס דאס איז די נשמה, איז אזוי ווי א ניסעלע, וואס די פירי פון אינעווייניג איז ארוםגענומען מיט א שווערע הארטע שאלאכטץ (קליפה) פון דרויסן, און אז מען וויל דאס עסן דארף מען קודם גוט קלאפן אויף די הארטע שאלאכטץ ביז מען עפענט דאס אויף. די זעלבע זאך וויבאלד א מענטש איז אזוי פארגרעבט און פארשמירט, זעהט זיך נישט אן די נשמה ביי אים, און וועגן דעם איז אים זייער ביטער, און ער פאלט אריין אין אלע שלעכטע מדות; איינער פאלט אריין

אין מַרְה שְׁחֹרָה און עֲצָבוֹת, אַיִנְעֵר אִין אַלְע
שְׁלֵעֲכֻטֵע תַּאֲוֹת, אַיִנְעֵר מוֹז רַעְדֵן אַסאַף, און אַיִנְעֵר
אִין פֿעס רַחֲמָנָא לְצַלָן.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן
ד): די פיר תַּאֲוֹת קומט פון די פיר יסודות וואס
יעדער מענטש באשטייט פון דעם: 'עֵפֶר', 'מִים',
'רוח', 'אש'. די ערשטע זאך איז: 'עֵפֶר'—עֶרֶד, וואס
דאס איז דער עיקר פון א מענטש, וואס פון דעם
קומט אז דער מענטש איז ביי זיך צובראכן און פויל,
און ליגט אין א דיפּרעש"ן, אזויווי דער הייליגער רבי
זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפט). נאך דער 'עֶרֶד'
קומט 'מִים', וואס פון דעם קומען אלע תַּאֲוֹת
רַחֲמָנָא לְצַלָן, סיי תַּאֲוֹת נִיאוּף: אז א מענטש מוז
קוקן אויף יעדע אשה, און אויף אלע שמוץ, און קען
זיך נישט גענוג אַנזעטיגן רַחֲמָנָא לְצַלָן, און אזוי אויף
תַּאֲוֹת אַכִּילָה וּשְׁתִּיָה: אז א מענטש עסט שטייענדיג,
געכאפטערהייט, און פאַרגעסט צו מאכן א פֿאַר-
בְּרָכָה אָדער א נאך-בְּרָכָה וכו', און אזוי אויף די
תַּאֲוָה פון געלט: וואס א מענטש איז נאר פאַרנומען

מיט געלט, און זיין גאנצע רעדן איז נאר פון געלט, און נאכאמאל געלט וכו'. נאכדעם קומט 'רוח': אז א מענטש מוז האלטן אין איין רעדן, און ער רעדט נעבעך לשון הרע, רכילות און ליצנות, אויף דעם און אויף יענעם, און אויף מענטשן וואס ער קען זיי ניטאמאל, און ווער רעדט נאך אז מען רעדט אויף אן ערליכען איד וואס האט אים געהאלפן און ארויסגענומען פון בלאטע. אויף רוח קומט 'אש': אז עס ברענט אין א מענטש די פֿעס, ער איז א אויפגערעגטער מענטש, און יעדע זאך מאכט אים נערועז, און פירט זיך אויף מיט א רציחה צווישן מענטשן, בפרט אין שטוב.

דאס איז די פיר יסודות וואס איז דא אין יעדן מענטש, נאר מען דארף זיך אויסארבעטן, מען זאל דאס נוצן נאר פארן אייבערשטן. 'אש': מען זאל ברענען צום בורא פֿל עולם. 'רוח': רעדן נאר צום באשפער. 'מים': מען זאל גלוסטן מיט א מורא דיגע גלוסטעניש צום אייבערשטן, און צו אלע מצוות, האבן א תאנה דורעך צו לערנען גאנץ תנ"ך.

וואס איז גייעס ! ?

כז

גאנץ ששה סדרי משנה, גאנץ תלמוד בבלי און ירושלמי, דורעכלערנען אלע מדרשים, וכו'. 'עפר': זיין פויל ווען עס קומט צו טוהן אן עבירה. און אז א איד ארבעט זיך דאס אויס, וועט אים לייכטן די פיר אותיות פונעם שם הנו"ה ברוך הוא, וואס דאס איז קעגן די פיר יסודות, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן סז).

דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ט): ברענגט דעם זוהר הקדוש (בראשית דף כ"ז ע"א): אויף דעם פסוק (בראשית ב, טו): 'ויקה הנו"ה אלקים את האדם, וינחהו בגן עדן', דער אייבערשטער האט גענומען אדם הראשון און אים אריינגעלייגט אין גן עדן. פרעגט דער זוהר הקדוש, פון וואו האט ער אים גענומען? ענטפערט דער זוהר הקדוש: ער האט אים ארויסגענומען פון זיינע פיר יסודות, און אים אפגעשיידט פון די תאוות וואס קומען ארויס פון די פיר יסודות, כדי - 'לעבדה ולשמרה', ער זאל מקיים זיין אלע תרי"ג מצוות וכו'. קומט אויס אז דער גוף פארדעקט די נשמה, אבער אז א מענטש ארבעט

אויס דעם גוף, און ער ווייסט אז דער גוף איז אויכעט דער באשעפער, און ער מאכט איבער דעם גוף, אז דאס זאל אויף ווערן א פלי פאר די נשמה, אזויווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ב): אויפן פסוק (ישעיה נח, ז): ומבשרך לא תתעלם, זאלסט נישט באהאלטן פון דיין גוף אלקות. דעמאלטס זעהט ער שוין אפילו פון זיין גוף דעם באשעפער, אזויווי דער פסוק זאגט (איוב יט, כו): ומבשרי אחזה אלקי, פון מיין פליישיגן קערפער זעה איך אויף דעם אייבערשטן.

וועגן דעם אז א מענטש נעמט אין זיך אריין דעם באשעפער און ער ווייסט אז וואס ער זעהט און הערט און שפירט און רעדט אלעס איז נאר דער אייבערשטער, דעמאלטס איז ער שוין נישט אין בעס, און ער רעדט שוין נישט וואס מען דארף נישט, און גלוסט שוין נישט צו שלעכטס, און ער איז שוין נישט צובראכן. און אפילו ער האט נאך פארשידענע צרות, ווייסט ער אז דאס קומט אים ווייל ער האט געבען אזויפיל געזינדיגט רחמנא לצלן, און ער

וואס איז נייעס ? !

כט

נעמט דאס אן פאר כפרות עוונות, און אז ער זאל מיט דעם אפקומען, אזוי ווי עס שטייט פון צדיקים (אגרא דפרקא, אות קכד): ווען עס גייט אויף א מענטש איבער עפעס א צרה, זאל ער זאגן דעם פסוק (תהלים כה, יח): ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי, און דעמאלטס איז מען אים מוחל אלע עוונות, ווייל ער אנערקענט אז אלעס איז פונעם אייבערשטן.

און אז מען איז זוכה צו רעדן צום אייבערשטן אויף אידיש, ווייל מען גלייבט אז דער באשעפער איז דא, און ער הערט מיך אויס יעדעס ווארט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב), איז דאס דאך דער גרעסטער תענוג, און מען איז ממשיך אויף זיך אלע ישועות, וועגן דעם אז א מענטש געוואוינט זיך צו צו בעטן דעם באשעפער יעדע זאך וואס ער דארף האבן, וועט ער זעהן אז ער וועט געהאלפן ווערן, און אפילו א מענטש זעהט אז ער האט געבעטן, און ער איז נישט געהאלפן געווארן, זאל ער נישט אויפגעבן נאר ווייטער בעטן, אזוינוי חז"ל זאגן (ברכות דף לב ע"ב): אויף דעם פסוק (תהלים כז, יד): קנה אל ה' חזק וינאמן

לְבַד וְקוּה אֶל ה', אויב אַ מְעַנְשׁ הָאֵט מִתְפַּלֵּל
 גְּעוּוּען, און עַר זעהט אַז עַר נָאכְנִישׁט געהאלפֿן
 גְּעוּוּאָרן, דאַרף עַר נָאכְאַמאַל בְּעֵטן און נישט מיד
 ווערן. אַ מְעַנְשׁ דאַרף זיין אַזוי שְׁטאַרק בייים בְּעֵטן
 דעם באַשעפֿער, אַז עַר זאל נישט נאָכְלֶאַזן ביז
 ווילאַנג דער אַייבֿער־שְׁטער וועט אים דאַס געבֿן (לקויט
 מוהר"ן חלק ב' סימן קב), פונקט אַזוויי אַ קליין קינד
 וואס עקשנ'ט זיך אַיין און וויינט אָן אויפֿהער ביז
 מען געט אים נאָך וואס עַר דאַרף.

דער הייליגער באַרדֿיט־שוכער רב זי"ע הָאֵט
 אַינמאַל בייים דאווענען זיך אַפֿגעשטעלט ביי די
 ווערטער: בּוֹרָא רְפוּאוֹת, און דאַס איבֿער־געזאַגט
 אַינמאַל און נאָכְאַמאַל, אָן אַן אויפֿהער, איז מען
 אַריין צו זיין רבֿי'ן דער הייליגער מגיד פון מעזריטש
 זי"ע, פאַרצײלן אַז זיין תּלְמִיד איז געבֿליבֿן שטיין
 ביי: בּוֹרָא רְפוּאוֹת, און קען נישט גיין ווייטער, הָאֵט
 זיך דער גרויסער מגיד זי"ע אַנגערופֿן: מִן הַסֵּתֶם
 הָאֵט עַר צוגעזאַגט פֿאַר אַ איד צו פּוֹעֵל'ן אַ רפּוּאָה,
 און עַר זעהט אַז עס איז דאַרטן דאַ שווערע דינים

וכו', האט דער הייליגער מגיד אויסגעפירט און געזאגט: רבוננו של עולם, דו ווייסט דאך אז מ'זאגט 'לוי יצחק' וועט דיר נישט אפלאזן, געב אים נאך! פארשטייט זיך אז דער איד איז אונדאי געהאלפן געווארן מיט א ישועה. דאס דארף א יעדער איד וויסן, נישט אפלאזן און נישט מיד ווערן צו בעטן דעם באשעפער די ישועה וואס ער דארף.

אבער דער סיבה פארן וואס א מענטש בעט נישט דעם אייבערשטן איז ווייל ער וויל שלימות, ער וויל א פעלד, ער וויל א שעה וכו', און ער כאפט נישט אז דער באשעפער איז דא מיט אים, און יעדע איינציגע ווארט וואס ער רעדט צו אים איז א מוראדיגע העצלה, און ער קען שטענדיג ארויסכאפן נאך א ווארט און נאך א ווארט, און בעטן אויף אלעס וואס ער דארף.

און דאס ערשטע דארף מען בעטן אויף איין זאך - וואס אויב מען האט דאס, האט מען שוין אלעס - און דאס איז: שמחה! ווייל אז מען איז פרייליך, האט מען שוין אמונה און בטחון, ממילא האט מען שוין

תּפּלָה, און מֶען לֶעֱרַנְט שׁוין די הייליגע תּוֹרָה, וועגן דעם זאל אַ מֶענְטֶשׁ נָאר בֶּעֱטֹן: 'רבונו של עולם איך זאל זיין פּרײליך'! ווייל יעדער מֶענְטֶשׁ צייעט אים צו עֲצָבוֹת, וואס דאס בֶּרֶענְגֶט אים נֶאכְדָעם צו כֶּעס, און כֶּעס בֶּרֶענְגֶט אים צו מַחְלֻקָת, און נֶאכְדָעם האט ער שׁוין נישט קיין צייט צו לֶעֱרַנֶען, און אזוי צייעט איין שְׁלֶעכְטֶע מִדָּה דאס אַנְדֶּערע, וואס אַלֶעס האט זיך אָנְגֶעהויבן פון נישט זיין פּרײליך, וועגן דעם די עֲרֻשְׁטֶע מִדָּה אויף וואס מֶען דאַרף בֶּעֱטֹן (עײן לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן נ"ב), איז אַרױסצוגײן פון עֲצָבוֹת.

ה.

דער מִדְרָשׁ די וואָך בֶּרֶענְגֶט (בְּרֵאשׁית רַבָּה א, טו): אַ מַחְלֻקָה צווישן שְׁמַאי און הֵלֵל; שְׁמַאי זאָגט: די הֵימֶל איז באַשאַפֶן גֶעוואָרן קוֹדֶם, הֵלֵל זאָגט: די עָרֶד איז באַשאַפֶן גֶעוואָרן קוֹדֶם, זאָגט רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאִי: אײך וואונדער זיך אויף שְׁמַאי און הֵלֵל, וואס האָבן זיי אַזאַ מַחְלֻקָת? ! נאר די הֵימֶל מיט די עָרֶד איז אינאַיינעם באַשאַפֶן גֶעוואָרן, אַזױווי אַ טאַפּ מיט אַ דֶּעקל. דאַרף מֶען פֶּאַרשְׁטײן וואס האט דא

רבי שמעון בר יוחאי אויפגעטוען? נאר זייער מחלוקה איז געווען: שמאי האט געהאלטן אז א מענטש דארף נאר וועלן 'רוחניות', וואס דאס איז 'שמים'; און הלל האט געהאלטן אז אפילו א מענטש איז אין 'גשמיות', וואס דאס איז 'ארץ', איז ער חשוב ביים אייבערשטן, און מען דארף אים פארשטיין.

חז"ל פארציילן (שבת לא ע"א): אז א גוי איז געקומען צו שמאי אז ער זאל אים מגייר זיין, און אויסלערנען נאר 'תורה שבכתב', האט ער אים ארויסגעטריבן, איז ער געגאנגען צו הלל, און הלל האט אים מגייר געווען, און די ערשטע טאג האט ער אים אויסגעלערנט די אותיות א-ב-ג-ד אויפן סדר, דעם קומענדיגן טאג האט ער אנגעהויבן פארקערט, ת-ש-ר-ק, האט ער געפרעגט: רבי, איר האט מיר דאך נעכטן געזאגט: א-ב-ג-ד און היינט זאגט איר מיר פארקערט?! האט אים הלל געענטפערט: נעכטן האסטו מיר געגלייבט, גלייב מיר היינט אויף! האסטו

מיר געגלייבט מיט תורה שבכתב, זאלסטו מיר גלייבן אויף תורה שבעל פה אויף.

נאך א מעשה איז געווען, עס איז געקומען א גוי צו שמאי ער זאל אים מגייר זיין און אים אויסלערנען די גאנצע תורה ווען ער שטייט אויף איין פוס, האט אים שמאי אוועקגעשטיפט מיט א שטעקן וואס מען מעסט ביים בויען; איז ער געגאנגען צו הלל, האט ער אים מגייר געווען און ער האט אים געזאגט: 'דעלף סני לחברך לא תעביר', וואס די האסט פיינט אז מען טוט פאר דיר, זאלסטו נישט טוען פאר אן אנדערן. דאס איז די גאנצע תורה, און דאס איבעריגע איז נאר א פירוש אויף דעם, און דאס גיי לערן.

זעהט מען פון דעם אז שמאי האט נאר געוואלט שלימות און רוחניות, און הלל האט געהאלטן, אז וויבאלד די מענטשן זענען באשאפן געווארן דא אויף דעם גשמיות דיגן וועלט, דארף מען זיך אראפ לאזן און האבן געדולד צו זיי, קומט אבער רבי שמעון בר יוחאי, און זאגט אז דער שלימות איז

לה

וואס איז גייעס ? !

צאמצושטעלן רוחניות מיט גשמיות, ווייל דאס איז
איינ זאך און עס גייט אינאיינעם.

דאס איז דער גאנצער גילוי פון דער זוהר הקדוש,
וואס רבי שמעון בר יוחאי האט געזאגט (נשא דף קכ"ד
ע"ב): אז מיט דעם ספר וועט מען ארויסגיין פון גלות.
און אויף דעם איז געבויעט די גאנצע כתבי אריז"ל,
ביז נאכדעם איז געקומען דער הייליגער בעל שם
טוב הקדוש זי"ע, און דאס מער מסביר געווען און
אראפגעברענגט, און דאס איז וואס די תורה זאגט:
בראשית בך"א אלקי"ם את השמי"ם ואת הארץ,
דער באשעפער האט באשאפן גלייך ביידע ציוואמען,
(ועיין בספר אור הגנוז שמגלה סודות התורה על השם הקדוש
אהר"ה, שהוא הר"ת של א"ת השמים ואת הארץ, והוא גימטריא
טו"ב).

דער אייבערשטער זאל העלפן איך זאל זיין
געזונט און שטארק, און איך בעט איך איר זאלט
מתפלל זיין פאר מיר, ווייל איך בין זייער זייער

שׂוואך, און דער אײבערשטער זאל העלפן מען זאל
שוין אינאיינעם קעגן גיין משיח צדקינו אמן.

~תם ונשלם שבח לאל בורא עולם~